

Przepis 15 – Niewłaściwe rozdanie lub ręka

15. Niewłaściwe rozdanie lub ręka

A. Karty z niewłaściwego pudełka

- 1. Zapowiedź unieważnia się (wraz ze wszystkimi kolejnymi zapowiedziami), jeśli zgłosił ją gracz z kartami z niewłaściwego pudełka.*
- 2. (a) Jeżeli partner wykraczającego zgłosił zapowiedź po unieważnionej zapowiedzi wykraczającego, należy orzec wynik rozjemczy.*
(b) W przeciwnym razie wykraczający ponownie zgłasza zapowiedź po obejrzeniu właściwej ręki i licytacja przebiega dalej normalnie.
(c) Do każdej zapowiedzi wycofanej lub unieważnionej stosuje się przepis 16C.
- 3. Jeżeli wykraczający powtarza swoją zapowiedź w czasie rozgrywania rozdania z kartami, które uprzednio omyłkowo wyjął, sędzia może zezwolić na normalne rozegranie tego rozdania, ale należy orzec wynik rozjemczy, gdy zapowiedź wykraczającego w drugim rozdaniu różni się* od zapowiedzi uprzednio unieważnionej.*
- 4. Oprócz określonego powyżej sprostowania sędzia może wymierzyć karę proceduralną (przepis 90).*

B. Niewłaściwe rozdanie wykryte podczas okresu licytacji lub okresu rozgrywki**

Jeżeli po rozpoczęciu okresu licytacji sędzia stwierdzi, że któryś uczestnik gra rozdanie nieprzeznaczone dla niego w bieżącej rundzie, wtedy:

- 1. Jeżeli przynajmniej jeden z graczy przy stole rozegrał to rozdanie wcześniej z przeciwnikami właściwymi lub nie, rozdanie unieważnia się zarówno dla jego strony, jak i dla jego przeciwników.*
- 2. Jeżeli żaden z czterech graczy nie rozegrał rozdania wcześniej, należy zarządzić dokończenie licytacji i rozgrywki. Sędzia utrzymuje uzyskany wynik i może nakazać obu parom rozegranie przeciwko sobie właściwego rozdania później.*
- 3. Sędzia powinien przyznać procentowy wynik rozjemczy (patrz przepis 12C2a) każdemu uczestnikowi pozbawionemu możliwości uzyskania wyniku z gry.*

** Druga zapowiedź różni się od zapowiedzi unieważnionej, jeśli jej znaczenie jest istotnie różne albo jest to zapowiedź psychologiczna.*

*** Punkt ma zastosowanie dla rozgrywek parowych i indywidualnych, patrz przepis 86B dla rozgrywek teamowych.*

Nowy przepis 15 zawiera dwie zmiany warte odnotowania: pierwsza z nich jest związana z przepisem 15B, a drugą stanowi przeniesienie i modyfikacja przepisu 17D - karty z niewłaściwego pudełka. Żaden sędzia na świecie nie mógł znaleźć go w MPB, chyba że wiedział na pamięć, gdzie jest; ten przepis był bowiem umiejscowiony wbrew logice. W ramach tej drugiej zmiany przepis 17D został przeniesiony i stał się przepisem 15A, ponieważ naszym zdaniem takie położenie ma więcej sensu. Ponadto przepis został uproszczony i w ten sposób stał się lepiej zrozumiały (taką przynajmniej mamy nadzieję!).

W tym przepisie znów widzimy tendencję Komisji Prawa WBF, by dążyć do zapisywania brydżowych wyników, gdy tylko jest to możliwe. Zdejmowanie rozdań jest teraz trudniejsze.

W przepisie 15A należy przerwać rozgrywane rozdanie tylko wtedy, gdy partner wykraczającego zdążył już zgłosić zapowiedź (osobiście podszedłbym do problemu jeszcze luźniej i pozwolił kontynuować rozdanie również wtedy, ale w końcu musi być jakaś granica, więc można uznać przyjęty zapis za rozsądny kompromis). To idealnie logiczne: pierwsza zapowiedź wykraczającego jest w oczywisty sposób pozbawiona znaczenia, zatem nie powoduje nielegalnej informacji dla jego partnera; w związku z tym jedyne, z czym trzeba sobie poradzić, jeśli już nastąpiło, to zapowiedź LHO (przepis 16C*).

Co więcej (a nie było to uwzględnione w starym przepisie), pojawia się jeszcze jedna możliwość uratowania rozdań przed anulowaniem: przepis 15A3.

Dotyczy on sytuacji, w której zawodnik wyciągnął karty z rozdania, które ma zagrać później.

Mimo że byłoby to logiczne, w przepisie brakuje wyraźnego odniesienia do sytuacji, w której wykraczający ma zgłosić zapowiedź jako pierwszy (jest rozdającym) lub, bardziej ogólnie, w której pozycja licytacyjna w niewłaściwym rozdaniu odpowiada temu, co się wydarzyło: w takich przypadkach należałoby zobowiązać zawodnika do powtórzenia zapowiedzi i sędzia nie powinien mieć nic do oceny. Powód polega na tym, że - wiem to z doświadczenia - słabsi sędziowie mają tendencję do zdejmowania rozdań zbyt często. Mam nadzieję, że postaracie się nauczyć sędziów w Waszych krajach, by tak nie robili, wyjaśniając wyraźnie, że zasada utrzymywania brydżowych wyników jest rozprzestrzeniona w całym Prawie.

Trzeba podkreślić, że sędzia zawsze ma możliwość późniejszego przyznania wyniku rozjemczego, kiedy okaże się, że wykroczenie w ostatecznym rozrachunku przyniosło korzyść stronie wykraczającej.

Jest to ważne przede wszystkim w meczach, więc należy upewnić się, by ciągle odwołanie do przepisu 86B i jego konsekwencji było dobrze rozumiane.

Jeśli chodzi o przepis 15A4, zupełnie nie zgadzam się z nim, ponieważ jego treść przeczy zasadzie niekarania za niezamierzone odchylenia od poprawnej procedury: nikt nie wyjmuje kart ze złego pudełka dla zabawy. Zatem nie dałbym w tym miejscu sędziom dowolności w przyznawaniu kar, nie ma jej przecież w prawie żadnych innych przepisach podobnego typu. Niezamierzone błędy nigdy nie powinny być przedmiotem uznaniowych kar.

Przejdźmy teraz do przepisu 15B, który jest tak rewolucyjny, jak odkrycia Kopernika. Podstawą tej ważnej zmiany jest, jeszcze raz, zasada utrzymywania możliwie jak największej liczby brydżowych wyników.

** Proszę zwrócić uwagę, że nowy przepis 16C odpowiada starymu 16D.*

Tak naprawdę, pomyślcie, jak dziwny był stary przepis, co można pokazać na prostym przykładzie.

W turnieju rozgrywanym howellem rozdanie numer 14 zostaje źle potraktowane przez dwie pary. W dwóch przypadkach niewłaściwa para zaczyna licytować w nim wykładanego szlema, z jedną drobną różnicą: przy stole numer 3 właściwa para pojawia się 0,1 sekundy przed odkryciem karty pierwszego wistu, a przy stole 5 - 0,1 sekundy do jej odsłonięcia.

Według starego przepisu wynik przy stole 3 musiał być unieważniony, a wynik przy stole 5 musiał pozostać. Czy to miało sens? Mam nadzieję, że zgadzacie się z moim zdecydowanym "Nie"!

Jeśli chodzi o możliwość, żeby odpowiednie pary rozegrały później rozdania, których nie mogły zagrać w tej rundzie, nic się nie zmienia w stosunku do starego przepisu, który radzi sędziemu, by postarał się to umożliwić. W efekcie, jeśli sytuacja zostanie perfekcyjnie rozwiązana, nie będzie żadnych unieważnionych rozdań, czyli żadnych procentowych wyników rozjemczych.